

N:o 60.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 maj 1890.
 — — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående villkoren för försäljning af brännvin.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 2 och memorial n:o 9.)

Till Konungen.

Efter verkställd granskning af gällande bestämmelser angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t anmäla de beslut, hvartill samma granskning gifvit anledning.

I åtskilliga inom riksdagen väckta motioner har framhållits, huru som lagstiftningen till förmån för inskränkning i handeln med spirituösa drycker på ett förderfligt sätt kringginges derigenom, att brännvinsförsäljarne genom resande agenter ersätta indragna försäljningsställen. Med all den ifver och energi, som vinstbegäret och konkurrensen emellan de olika agenterna kunde frambringa, droge nu dessa agenter omkring i landet från gård till gård och by till by för att fresta och locka folket att låta anteckna sig för större eller mindre kvantiteter spirituosa.

Riksdagen, som anser önskvärdt, att några åtgärder kunde vidtagas till hämmande af dessa missförhållanden, tilltror sig emellertid

icke att kunna affatta ett nöjaktigt stadgande i den åsyftade rigtningen, hvadan Riksdagen, som jemväl af åtskilliga inträffade rättsfall inhemtat, att 4 § 2 mom. af gällande bränvinsförsäljningsförordning, hvilket moments bestämmelser beröra den föreliggande frågan, gifvit anledning till synnerligen olika tolkning och sålunda behöfver förtydligas, ansett sig böra hemställa, det täcktes Eders Kongl. Maj:t, efter verkställd utredning, för nästa Riksdag framlägga förslag i syfte att inskränka möjligheten för spritvaruhandlande att å annat ställe än det, der han utöfvar sin försäljningsrätt, drifva handel med bränvin.

34 § i förenämnda förordning lyder sålunda:

1. Ej vare någon berättigad att söka betalning för bränvin, som blifvit vid utskänkning utborgadt.

2. Lag samma vare, då bränvin blifvit vid minuthandel till mindre belopp än tre liter utborgadt.

I syfte att än ytterligare inskränka kredithandeln med bränvin, på hvilken handels bedröfliga verkningar Riksdagens uppmärksamhet blifvit fäst, har Riksdagen för sin del beslutit, att 2 mom. af ifrågasvarande paragraf skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Lag samma vare, då bränvin blifvit vid minuthandel till mindre belopp än tjugu liter utborgadt.»

Med anmälan af detta beslut får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t med godkännande häraf låta detsamma till allmän efterrättelse kungöra.

Stockholm den 11 maj 1890.

Med undersåtlig vörndnad